

Čez več časa se cesar res nad njo tako razjezi, da ji reče: „Nečem te več za ženo; poberi se iz mojega dvora, kamor veš in znaš.“ Cesarica na to odgovori: „Svitli cesar, ubogala te bom; samo dopusti mi, da še prenočim tukaj, jutro pa bom šla.“

Cesar ji to dovoli. Ko sta pri večerji bila, mu cesarica med vino nameša žganja in nekega dišečega želiša in ga sili piti, rekoč: „Pij cesar in vesel bodi; jutro se bova ločila, in veruj mi, bolj vesela bom, kakor sem bila, ko sem se s tabo zaročila.“

Cesar se vpijani in zaspi. Cesarica pa ga naloži in ga nese sabo v skalovito pečino. Ko se cesar v pečini prebudi in vidi, kje da je, vikne: „Kdo me je sem prinesel?“ Cesarica mu odgovori: „Jez sem te prinesla.“ Cesar jo vpraša: „Zakaj si mi to storila? Ali ti nisem povedal, da nisi več moja žena!“ Na to mu ona pokaže list rekoč: „Res je, svitli cesar, da si mi to rekel, pa poglej, kaj si na tem-le papirji podpisal: „Kar namreč mi bo najljubše na mojem domu, da ponese sabo, ko idem od tebe.“

Ko cesar to sliši, jo gínjen objame in vrneta se zopet obá v cesarski dvor. Ivan.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Ljubljane. Ker so spet v včerajšni novi volitvi začasnega mestnega župana tisti gospodje, ki so dobili največ glasov, se zavolj lastnih neodložljivih opravkov odpovedali težavni službi, je zbor enoglasno sklenil prositi slavno c. k. deželno poglavarstvo, naj bi visoko c. k. ministerstvo blagovolilo dovoliti, da bi do prihoda nove občinske postave oskerbovanje mestnih opravil ostalo tako, kakor je po smerti gosp. dr. Burger-ja dosihmal bilo.

Novičar iz raznih krajev.

Deržavni zakonik od 24. p. m. zapopada cesarski patent, kateri gojzdno postavo, ktera je za druge dežele že od 3. dec. 1852 veljavna, sedaj tudi za Ogersko, Horvaško, Erdeljsko, Serbsko Vojvodino in Temeški Banat veljavno oklicuje. — V Križevcih na Horvaškem so presv. Cesar po sklepu od 9. p. m. dovolili napravo kmetijske učilnice, v kateri se ima tudi oddelk za nauk gojzdnarstva (šumarstva) vpeljati. „Gosp. list“ razglša to novico z velikim veseljem, ter pravi: „več odavna neimasmó priliku radovati se, ko što se sada možemo“. — Iz Verone se piše: „Pšenico smo že poželi in je obilo nazeli; nadjati se tedaj smemo, da bo cena padla; terta je polna grojzdja in vina bo dovelj, če tudi, kakor pravijo, se sèmtertjè bolezen prikazuje“. Vino je še vse v Božjih rokah; nikar prezdodaj ukati! — Nadvojvoda Ferdinand Maks, deželni poglavar v Milani in brat Nj. Velič. cesarja, se bo 27. dan t. m. poročil s Karolino, hčerjo belgiškega kralja. Odbor glavnega mesta Bruselja je razglasil slovesnosti, s kterimi se bo ta poroka ondi praznovala in ktere se bojo 25. dan t. m. začele s tem, da bo mesto 14000 hlebov ubogim razdelilo. — Kralj pruski je v sredo prišel na Dunaj. Sliši se, da se bota rusovski car Aleksander in francozki cesar Napoleon kmali snidila, in sicer v Kissingen-u, kjer sedaj kralj parski biva. — Sveti Oče papež bojo do konca mesca septembra v Bolonji ostali. — Še zmiraj se veliko govori in bere od 30. dan p. m. poskušene prekucije na Laškem, ktera pa je povsod spodletela; za gotovo se pripoveduje, da naklep teh prekucij je nasnoval Mazzini, kateri je v Genovi bil (nekteri pravijo, da je še tam skrit), odkodar bi se bil imel plamen vneti čez vso laško deželo in ravno tako zoper sardinsko vlado kakor zoper vse druge. Bere se, ako bi bil ta naklep Mazzinitu po sreči izšel, bi se bil on v dožovi palači za predsednika ljudovlade vmestiti dal. Sedaj je mir povsod; v Livorni in Genovi preiskujejo ojstro vse poti deleč razširjene zarote. Govori se, da v Londonu je Mazzini ta naklep osnoval.

— Vladni časnik francozki „Moniteur“ naznanuje, da pri poznejših volitvah poslancov za deržavni zbor 5. dan t. m. so bili Cavaignac (z 10959 glasovi), Olivier (z 11.005 glasovi) in Darimon (z 12.078 glasovi) izvoljeni; vsi trije so iz vladi nasprotne stranke. Cesarja Napoleona so te volitve ravno v glavnem mestu njegove deržave zlo osupnile. — Lord Palmerston je v zboru doljne zbornice 7. dan t. m. važno besedo izustil, rekši, da angleška vlada je nasproti tistemu početju, po katerem se ima Suezki kanal napraviti, ker ta kanal bi egiptovsko deželo ločil od Turčije in angleške posestva v jutrovi Indijah bi bile v nevarnosti. — Spomin tisučletnega obstoja rusovskega carstva bojo na Rusovskem leta 1862 slovesno obhajali; minister notranjih oprav je že sedaj dovolil nabirati doneske za napravo spominka, kateri se ima v Novgorodu, mestu najstarejše rusovske deržavne oblasti, napraviti. — Najslavniši francozki pesnik Beranger je v Parizu 4. dan t. m. 79 let star umerl. Vsa francozka dežela žaluje po njem, ker pravijo, da zraven rajnega cesarja Napoleona I. je bil Beranger največji ljubljenec ljudstva. — Ker bo vprihodnje po železnici marsikdo v Terst šel, iz Tersta pa ga bo mikalo v Benetke po morji se peljati, nam ravno pride oznanilo apotekarja Landerer-a v Atinjah, po katerem je kloroform zoper morske težave (bljuvanje) bolji pomoček kakor vsak drug — 10 do 12 kapljic na vodi popitih potolazi vse težave; če kakemu človeku ne odleže potem kmali, naj vzame še nekoliko kapljic.

Indijar.

Indijar še mlad na reko gré;
V zlato pogorje, tje čez morje
Prot' Indji vleče ga sercé.
Oj tam on blodi, kodar hodi,
Da ko železo zlat cené.

Nek star mornar mu popretí:
„Moj ljubi v zmami! se predrami!
Morjem in rekam upat' ni.
Železo z zlati tik menjati!
In Indja, Indja, kje leži!“ —

„Si, golobradec! rēči daj:
Da to je spanja, prazna sanja;
Kje najdel boš na svetu raj?
Najgorša gora, upa zora,
Delo je in domači kraj.“

„Kdo, sivec! meni se s tebo?
Dežela zlata, vsa bogata
Je Indja, tice ji pojó.
Kar domovina naša nima,
Se tamkaj še zastonj dobó.“

Mladenči dejo: Prav je ta!
No Bog pomozí! srečno vozi!
S teboj iti tud' nam veljá.
V Indjo zlato, vso bogato!
Kaj počeli bi domá? —

Že ž njimi reka dalj hití.
So vsi kermili, se lovili,
Pa voda svoje le stori.
Leté ko tice čez kernice,
U glavi se jim svet vertí.

V sovodnje staje si želé,
Tje, kjer se reka v morje steka,
Se oni vstaviti dihté.
Ko ven stopili, so pustili,
Indjarja, ladjo in vodé.

Indjar li dalje se peljá.
Vihar ga skriva, borja zmiva,
V tamnoti blisk mu lesketá.
In ladja kresne, se razčesne,
Na kleč jo morje zadegá.

Vihar potihne tretji dan.
Sirotek lazi, milo pazi,
Je li še kaj pomoči za-nj?
Ribarji v sili ga dobili.
Tako jim pravi zdaj skesan:

Kdor siti svoje si željé
Iskaje raja, zlat'ga kraja,
Z glavo on buta ob stené.
V neumno glavo vtepa pravo,
Ko dalj ne smé, nazaj ne vé.

Prav rado taka se zgodi,

Da kdor verjame, vse prevzame,

Od kodar nobene skušnje ni;

Se pregleda, mu preseda,

Molitve kozje se učí.

Požencan.

Popravek. V poslednjem naznanilu darov „za pogorelee v Lašičah“ je popraviti: Gosp. dr. Orel, gosp. Dreo in gosp. Brücker so dali 16 mernikov ajde, 8 mern. ječmena in 1 mernik fižola.